અખતરી ઈંદર સભાના નવાં ગાયણો

(મેરે યારકો દેસબા તુ બતા.—યે તરજ.)

તુમ્હે લાડલે હાય ક્યા હો ગયાં
બયાતો કરો હમસે કુછ માંજરા
સબબ કુછ ઉદાસીકા ખુલતા નહી
કીસીકા સુખન ક્યા હુવા દીલનશી
હુવા હમસે ખીદમતમે કોઇ કુસુર
મુકદર હો કયુ હમસે આંખોંકે નુર
નવેહ અચશો અશરત નવોહ ખુરરમી
નવોહ ચહચહે હએં નવોહ દીલ લગી.

(ઇસ આતશે ઉલફતને ક્યા.—યે તરજ.)

અફસોસ જવાનીમે હુવા ગમકે હવાલે
હાંઅયે ફલકે પીર મુઝે ખુબ સતાલે
ધડકોંસે નીકલ જાયેગા દમ મેરાં કીસી દીન
ક્યા જાને હુવા કય કે પડે જાનકે લાલે
હએ ખોફ શબો રોજ મુઝે તીરે નજરકા
ડરતા હું નશા ના ન કોઇ દીલકો બનાલે
દીલ મેરા કીસી તરહાં સંભલતાહી નહી હએ
અલ્લાહ તુહી ઇસકો સંભાલે તો સંભાલે.

(તુ ન કુમાલા જીયરવા—યે તરજ.)

સુખસે તેરે સબ સુખ પાએ
કુછનો બહે લા જીયરવા. શાહજાદે પીયારે
દુખકો તેહારે કાસે જા પુછે. કીશકી લાગી નજરવા
સીયાને પાયે હાલ સુનાયે. સારી પુછે ખબરવા
તોરે કારન બઇદકો ઢુંઢે. સગરે પીટે ઢંઢરવા
ધડકા જાયે તુ કલપાએ. સુખ આયે નીદરવા.

(ગઇ એક બ એક જો હવા પલટ.—યે તરજ.)

મુઝે ડર હુએ ગુલશાને દહરમે કોઇ ગમ ગયેકા નહારહે.
મેરે બાગકો તાઝગી હો સદા મુઝે અયેશ લયે લાને બહારહો
યે કહાંકી જીકો બલા લગી યે કહાંકી આ ગઇ લાગરી
ન જહાંમે કોઇભી અયે ખુદા મેરે તરહાં જારો નજારહો
ગજબ અબતો જાંનપે આ બની મેરી હાય કયું કેહો જીદગી
તેરા ફજલ ચાહીએ અયે ખુદા મેરા અયેસે વકતમે યારહો
યેતસલીયાં યે તશફીયાં નહી કાંમ આયેગી દોસતો
કોઇ ઉસ મરજકી દવા કરો મેરે દીલકો જીસે કરારહો

જુગની.

સુનો શાહકે રાજ દુલારે
વોહ જહાં કી આંખો કે તારે

મેહા ગમસે તુ ગમગી પયારે
શાહા સુનો અયે શાહ
કુરેં હમજો કહે તુ ફાઉરન
અભીવારદૂં તુઝપર તનમન
તેરે જલ્વેસે આલમ રોશનરે.

(સનોબર શાહકે હજુરરે—યે તરજ.)

બીછ ગઇ સોનેકો સેજ હુએ
પીથીરે ચલો મહેલમે
ચલકે શીતાબી સો રહો જલદી
બન ગઇ પાયોકો સેજ હુએ પયારે.

દરસન બીન અંખીયાં.—યે તરજ.

તોરે ગમકા કાંટા ખટક રહા
ખટક રહા ખટકાય રહા
ગમકે તેહારે હોંશ ઉડાએ
પંખીસા હરકોઇ ફડક રહા.

મસનવી.

ઇલાહી યે શાહજાદા શાંદાં રહે
હમેશાંબ દુ ઇસકા નાલાં રહે

ન જીનો પરીકા ઇસેહો ખતર
રહે દુર ઇસે સદા બદનજર
યેમાંબાપકી આખોકા નુર હુએ
સરા પાયે ખુબીસે મઅમુર હુએ
ખુદયા યે દેખે બહારે શબાબ
નહીં બાગે આલમે ઇસકા જવાબ
નઅબ ખવાબમે ઇસકો તકલીફ દે
ઠીકાનેસે શબ જા કે હુમ સો રહે

(યે બહારે આલમમે જીંદગીયે.—યે તરજ।

કીસકી મહોબત લાઇ ચમનમે
કીસકે ખાતર આઇ ચમનમે,
કીસ ગુલેતરકી હો ગઇ બુલ બુલ
બન ગઇ કયું શયેદાઇ ચમનમે
કોઇ શગુફા ફુલે નયહાં પર
દેખતી હું રઆનાઇ ચમનમે
જોશે જુનુંને પાઉં નીકાલે
ફીરતી હું સોદાઇ ચમનમે
બુલબુલો ગુલમે હોતે હુએ ચરચે
મુફત હુઇ રૂસવાઇ ચમનમે
કીસ ગુલે તરકી આંખોંસે અપને

દેખતી હું રાઅનાઇ ચમનમે
આહા ખુદા કયું સુરતે વહશી
ફીરતી હું ઘભરાઇ ચમનમે.

(મઐં જાનતીથી પરીંઓસે.—યે તરજ.)

સબ જુઠ હઐ કે પરીચાસે બાલા નહી કોઇ
યેસચ હઐકે ઇનસાનસે અછા નહી કોઇ
યું સયેંકડો માઅશુક હઐ બાજારે ઝહાંમે
વલ્લાહ કે ઇસ હુશનકા દેખા નહી કોઇ
બેતોર મહોબ્બતસે મેરા હાલ હુવા
દવાકે તશફી મુઝે ઐયેસા નહી કોઇ
વખત આ ગયા રાજાકે યહાં જાનેકા અફસોસ
ઇસ નીંદકે મતવા[illegible] શીકવા નહી કોઇ.
કીસ તરહાં લીપટ જાઉ મઐં દીલ ખોલકે ઇસસે
ઇસ વખત મોઓકાભી બનાતા નહી કોઇ.

(ગુલશનમે ગુલશ ગુફતાહે.—યે તરજ)

મોસમે ગુલહે બાગહે હંમ હોંયે ગુલવજારહે
લુતફ ઉઠે બહારમે ઓર નઇ બહારહે
સયને ચમનમે હર તરફ રંગ જમે નશાતકા
નહરેં રવાંહે જાબજા જોશપર આબશા રહે

એક તરફહો જામે મએ એક તરફહો બુગે નયે
એક બગલમે શીશા હો એક બગલમે યાર હો
જોશે મએ નશાતમે ઇશકી કમરમે એક હાથ
દુસરે હાથમે મેરે ગેસુએ મુશક બારહો
ઇસકે ગલેમે મેરે હાથ મેરે ગલેમે ઇસકે હાથ
દોનો તરફસે ચાહહો દોનો તરફસે પીયારહો
સીના બસીના લબબલબ હસરતેં નીકલે દીલકી સબ
ઇસસે મએ હમકી નારહું મુઝસે યે હમકી નારહો
હુએ યે પરી ઉમીદવાર ઇસકી બર આયે આરજુ
અયેસીભી અયે ખુદા કભી ગરદીશે રોજગારહો.

(ચેહી કહેતીથી લયેલી પરદેનશી.—યે તરજ.)

મયે હાલે આપને દીલકા બયાં કયા કરૂં
સુખન મુહસે કહેનેકે લાયક નહી
નજરસે જો દેખા અયાં કયા કરૂં
સુખનં મુહસે કહેનેકે લાયક નહી
નહી તાબ ઉલફતકે સદ મે સહું
કહું હાલ તો ડર હુએ રૂસવા ન હું
અયા કયા કરૂં આર બયાં કયા કરૂં
સુખન મુહસે કહેનેકે લાયક નહી
ન મંજુર હુએ યે કે દીલકી કહું

નહી તાબે તાકતકે ચુપ હો રહું
બતા એ ખુદા એ જહા કયા કરૂં
સુખન મુહસે કહેનેકે લયક નહી.

(છલ્લ હમારા યાદ—યે તરજ.)

છલ્લા હમારા ભુલ ન જાના
ભુલ ન જાના તુમ યાદ લાના
રાત્ર દુલારે નીદકે મારે
પાસ હમારે જાની તુ આના
દેવોકો ભેજુ તુઝકો બુલાઉ
નાચ દીખાઉં ગાઉં શહાના.

માલકોસ.

ખુદાયા તેરા મુઝપે અહેસાન હુએ
ફીદા તુજપે મેરા દીલો જાન હુએ
તુસતારો ગફ્ફાર હુએ કીરદીગાર
તુ હુએ સારે આલમકા પરવરદીગાર
મુસા એબમે આફાતમે યાર હુએ
તુહી એકસોંકા મદદગાર હુએ
તેરે રહમસે હુએ જહાંમે અમાં.
ગજબ હો જો તુ ફીર ઠીકાના કહાં.

(અરે ક્યા સીતમ હુએ.—યે તરજ.)

ઓ બુત જલ્વા આરા હુવા ચાહતા હુએ
ખુદા જાને અબ ક્યા હુવા ચહતા હુએ
બંહોત ભરતા હુએ દમ યે તીરે મીજાંકા
મેરા દીલ નશાના હુવા ચાહતા હુએ
વો આયે તો શી કવે શી કાયત મીટેગે
તમામ આજ કીસા હુવા ચહાતા હુએ.

(તોરા સચ નહી કહેનારે.—યે તરજ.)

નહી માના મોરા કહેનારે. હએરાન હોગી જાન
તુજસે પીયા મોરા જીયરા ડરત—નહી
રાત ગુજર ગઇ તોહે મનાવત
સંગ ચલો અયે પીયારે મોરે
માન માન મેરી તુ બાત માન મેઅને તોરી બાતે માની
તુને મોરી માની—નહી માના.

(દીલદારી કીનારે.)

હુશાચારી કીનીરે તુને ઓ પયારી દીલજલીયાં સબ ભલીયાં
કર બતીયાં રતીયાં ગુજરીયાં અયે જાની અબ યારી કીનીરે
મનમેથી જો આસ તેહારે
સાથ ચલનકી પાઇ આખર
ચલીએ હસીયે ખીલીએ અબ દીલદારી કીનીરે.

(મઐ જગાઐ હારીરે.—યે તરજ.)

છોડ બાહ મોરીરે
કાહે તુ ઝંઝોરીરે
સઇયાંસે મે હે ગરવા મીલનદે
મઐં ચેરી દવ તોરીરે.

(મજકુર—યે તરજ.)

યે જુદાઇ પયારીરે
જાન લેગી હમારીરે
ચાહને તોરે કુવેમે ડલા
સબખાતીર તેહરીરે

(તમનાસયરે [illegible]શાનકી —યે તરજ.)

ફીરાકે ગુલમે હમ આન* બવ ફેરીયાદ જાતે હુઐ
ચમનસે આહ બીસલે બુલબુલે નાશાદ જાતે હુઐ
નીકલ વાયા ભરી મફીલસે તુને ચરખ આશકકો
બસ અબ તો ખુશ હુવા અયે બાનીયે બેદાદ જાતે હુઐ
મુકદર દખીઐ કયા કયા કુચે હમકો ઝકાના હુઐ
કે અબ હમ દખને કો ચાહકી ઊફતાદ જાતે હુઐ.

(મજકુર—યે તરજ,)

યેઆખીર રફતા રફતા ઇશક જાના રંગ લાયા હુઐ
જુડા કર મુઝકો દીલબરસે મુઝે જોગન બનાયા હુઐ

સીયા કીસ રોજકા દોનોસે બદલા આસમાં તુને
મુસીબતમે ઉસે ઓર મુઝકો આફ઼તમે ફસાયા હુએ
કીસીકી ક્યા શીકાયત અયે પરી મેરે મુકદરને
હસા યાહુએ મેરે દુસમનકો ઓર મુઝકો રૂલાયા હુએ

(દીલ બશરકો દ કે અબ—યે તરજ)

જાઇએ યહાંસે કહાં અબ જાઇએ
દીલકો અપને કીસ જગે બહે લાઇએ
હદસે અફ્ઝુ હો ગયા જોશે જુનું
રહનુમાએ દશત વહશત આઇએ
હજરતે ગમ આપકી મએ હો ચુકી
આઇ યેહ હમરાહ મેરે [illegible]એ

(આયે બાદે સબાજા—યે તરજ)

અયે ઇશક સામ આ મદદ મદદ કર
મેરે તુ હમ દમઆ—આ કરમ કરમ કરઆ
જલદી આ આ આ. કરમ કરમ કર આ
અબ હોકે જુદા કયા જાને મીલે કબ
મુઝે વો છબવાલા—કોઇ મોહી બસનમકોલા
દ મીલવા આ કરમ કરમ કરઆ.